

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115213661
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8115213661.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcov: 1./ Y. M., A.. XX.XX.XXXX, S. W. F. O. W. XX, XXX XX F., 2./ P. M., A.. XX.XX.XXXX, S. W. F. O. W. XX, XXX XX F., 3./ X. M., A.. XX.XX.XXXX, S. W. F. O. W. XX, XXX XX F., zastúpených Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, so sídlom Hlavná 50, 080 01 Prešov, IČO: 50 003 500 proti žalovaným: 1./ G.. U. O., A.. XX.XX.XXXX, S. W. F. O. W. XX, XXX XX F., 2./ F.. Ľ. O., A.. XX.XX.XXXX, S. W. F. O. W. XX, XXX XX F., zastúpeným JUDr. Danielou Strakovou, advokátkou, so sídlom Konštantínova 6, 080 01 Prešov, IČO: 31 944 779, o určenie rozsahu dedičstva s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 04.06. 2020, č. k. 9C/223/2015 - 302, jednohlasne takto

rozhodol:

Sudca JUDr. Rastislav Sikorjak nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/223/2015.

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol, žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100 % a zároveň žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť znalcovi G.. P. M., F., znalečné v rozsahu 100 %, to všetko do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že vzhľadom k úmrtiu pôvodného žalobcu v konaní pokračovalo sa v spore s jeho dedičmi a došlo k zmene petitu žaloby o určenie, že pozemok vo výmere 159 m², ktorý je zahrnutý vo výmere 1143 m² pôvodnej parcely č. XXXX/X, vyvlastnenej rozhodnutím zo dňa XX.XX.XXXX v častiach označených písmenom „c“ vo výmere 216 m² a písmenom „j“ vo výmete 927 m². Súd prvej inštancie poukázal na závery znaleckého posudku č. XX/XXXX, ktorý vyhotovil znalec G.. P. M., F. a ktorý dospel k jednoznačnému záveru, že k žiadnemu posunu parcely mpč. XXXX/X, kat. úzu. F., do parcely mpč. XXXX/X, toho času parcely KNC č. XXXX, nedošlo. Tento znalecký posudok dospel k záverom totožným ako v znaleckom posudku G.. S., vykonanom v jednom z mnohých správnych konaní vyvolaných právnym predchodcom žalobcov. Pri formulácii petitu žaloby však podľa súdu prvej inštancie na zamietnutie žaloby stačilo už len to, že žalovať sa malo určenie do dedičstva po rodičoch nebohého žalobcu, čo by však vyžadovalo aj iný okruh strán sporu ako je tomu v prejednávanej veci. Pokiaľ ide o žalovaných, títo zotrvali na svojej argumentácii a so znaleckým posudkom znalca G.. M. súhlasili. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že znalecký posudok v konaní ustanoveného znalca bol predložený dňa 20.01.2020 a tento posudok bol doručený stranám

konania na vyjadrenie. Uvedol, že posledné pojednávania vo veci bolo určené na termín 04.06.2020 s predvolaním právnych zástupcov strán sporu a právny zástupca žalobcov si toto predvolanie prevzal dňa 01.04.2020. Až do pojednávania právny zástupca žalobcov na rozdiel od predtým vytýčených pojednávanií nežiadal o odročenie pojednávania z dôvodu záujmu účasti jeho klientov, ale na toto pojednávania sa aj dostavil. Na pojednávanií vzniesol námietku nedoručenia predvolania pojednávania žalobcom s tým, že žalobkyňa v 3. rade sa bez predvolania vraj nemohla uvoľniť zo zamestnania a žalobkyňa v 1.rade sa pojednávania nemohla zúčastniť z dôvodov zdravotného stavu. Na otázku súdu prvej inštancie právneho zástupcu žalobcu, či by tento aj v prípade predvolania žiadal odročiť pojednávania pre v tom čase ničím nepreukázané nevoľnosť žalobkyne v 1. rade uvedol, že áno. Na to zákonný sudca reagoval tak, že spôsoby právneho zástupcu žalobcov sú mu známe a jeho konanie v tomto smere považuje za účelové a že pojednávania odročené nebude. Súd prvej inštancie zotrval na hodnotení postupu zástupcu žalobcov a pokiaľ by sa prijal jeho názor o možnosti konať pojednávania iba v prítomnosti strán, bola by to strana sporu, ktorá by súdu určovala podľa toho, ako sa jej chce alebo nechce, kedy súd pojednávania vykoná. S týmto poňatím tvrdeného práva zúčastniť sa pojednávania súdu prvoinštančný súd nesúhlasil. Uvedol, že vyjadrením sudcu sa právny zástupca žalobcu na pojednávanií cítil dotknutý, vzniesol námietku zaujatosti, ktorú prvoinštančný súd vyhodnotil v zmysle predpokladov § 49 ods. 3 CSP so zdôraznením, že vyššieho uvedené hodnotenie zákonného sudcu v súvislosti s procesným postupom právneho zástupcu žalobcov bolo jeho procesným postupom a pojednávania neodročil a námietku zaujatosti osobitne nepredložil nadriadenému súdu na rozhodnutie.

3. O trovách konania strán sporu rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 a nasl. CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia, a to proti všetkým výrokom rozhodnutia a navrhli, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to inému sudcovi s poukazom na, podľa ich názoru, preukázanú zaujatosť zákonného sudcu. V dôvodoch odvolania žalobcovia uviedli, že na pojednávanií konanom dňa 04.06.2020, žalobcovia vzniesli námietku zaujatosti voči sudcovi z dôvodu, že na tomto pojednávanií vo vzťahu k ich právnomu zástupcovi použil slovné vyjadrenie typu „poviem to jemne, o Vás pán právny zástupca je tu na súde všeobecne známe, že postupujete účelovo“. Majú za to, že z takéhoto slovného vyjadrenia zákonného sudcu na adresu právneho zástupcu je možné dôjsť len k takému záveru, že tento sudca má nepriateľský (negatívny) pomer k právnomu zástupcovi žalobcov. Na tom základe bolo priamo povinnosťou právneho zástupcu žalobcu vzniesť námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi. Zdôrazňujú, že zákonný sudca v dôsledku takéhoto slovného vyjadrenia na adresu ich právneho zástupcu priamo na pojednávanií má, resp. už musí mať nepriateľský, negatívny pomer k právnomu zástupcovi, čím je nepochybné, že u sudcu sú dané symptómy vážneho nedostatku, ako subjektívnej, tak aj objektívnej nestrannosti. Nezákonný a svojvoľný postup sudcu spočíva v tom, že nemôže na pojednávanií uvádzať slovné vyjadrenie typu „...Poviem to jemne, o Vás pán právny zástupca, je tu na súde všeobecne známe, že postupujete účelovo... a tým prejavovať svoj nepriateľský - negatívny pomer k právnomu zástupcovi žalobcov. Uvedené je takou subjektívnou a objektívnou skutočnosťou, ktorá bez akýchkoľvek pochybností zakladá závažnú obavu o nedostatku nestrannosti sudcu v predmetnej veci. Uvádzajú, že takéto slovné spojenie použité na adresu právneho zástupcu je v právnom štáte neprípustné, pričom narúša vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu a ohrozuje dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Navrhli preto, aby sudca Okresného súdu Prešov JUDr. Rastislav Sikorjak bol vylúčený z pojednávania a rozhodovania danej veci. K veci samej žalobcovia uvádzajú, že nesúhlasia s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol. Zdôrazňujú, že doposiaľ správnymi orgánmi ani súdom nebola jednoznačne vyriešená otázka, či došlo k posunu hranice parcely mpč. XXXX/X v prospech parcely mpč. XXXX/X, kat. úz. F. a v akom rozsahu, za účelom zistenia, či vôbec je na strane žalobcu daná aktívna legitímácia v konaní o predmetnej určovacej žalobe voči žalovaný. Žalobcovia tvrdia, že súd prvej inštancie odmieta rešpektovať právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v predchádzajúcom rozhodnutí v priebehu tohto konania. Súd prvej inštancie na pojednávanií konanom dňa 04.06.2020 nerozhodol o pripustení zmeny petitu žaloby v zmysle ich podania z 01.10.2018 a tvrdia, že prvoinštančný súd uznesenie sp. zn. 9C/223/2015 zo dňa 04.06.2020 o pripustení zmeny petitu žaloby, mohol vydať jedine po pojednávanií, keďže na pojednávanií takéto uznesenie nevyhlásil. Žalobcovia so znaleckým posudkom č. XX/XXXX už v priebehu konania nesúhlasili, považujú ho za nezákonný a nepoužiteľný, pretože znalec žalobcom znemožnil zúčastniť sa kontrolných meraní, ktoré mali byť údajne vykonané dňa 30.12.2019. Podľa žalobcov je napokon výrok rozsudku o zamietnutí žaloby nedostatočne odôvodnený s prihliadnutím na úsečnú právnu argumentáciu a tiež nepresvedčivý, podľa ich názoru, odkazu na konštantnú rozhodovaciu prax vyšších súdov v

skutkovo obdobných veciach. Na základe týchto dôvodov navrhli žalobcovia podanému odvolaniu vyhovieť.

5. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie, a to podaním vyhotoveným dňa 10.06.2020, žalobcovia vo vzťahu k sudcovi Okresného súdu Prešov JUDr. Rastislavovi Sikorjakovi, vzniesli námietku zaujatosti a navrhli, aby nadriadený súd ho vylúčil z prejednávania a rozhodovania danej veci. Námietku zaujatosti menovaného sudcu žalobcovia odôvodnili už spomínaným vyhlásením sudcu na pojednávaní konanom dňa 04.06.2020 „Poviem to jemne, o Vás pán právny zástupca je tu na súde všeobecne známe, že postupujete účelovo“. Z tohto slovného vyjadrenia sudcu na adresu právneho zástupcu žalobcov možno, podľa ich názoru, dospieť len k takému záveru, že menovaný sudca má k nemu nepriateľský, či negatívny pomer. U sudcu sú so zreteľom na tieto skutočnosti dané symptómy vážneho nedostatku tak subjektívnej, ako aj objektívnej nestrannosti, pre ktoré je nevyhnutné, podľa žalobcov rozhodnúť o jeho vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí. Existencia tejto závažnej skutočnosti zakladá vážnu obavu o nedostatku nestrannosti menovaného sudcu, pretože jeho slovné vyjadrenie prednesené ako všeobecne známa skutočnosť, teda paušalizované, na adresu právneho zástupcu žalobcov, je v právnom štáte neprípustné, narúša vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu a ohrozuje dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

6. K odvolaniu žalobcov sa vyjadrili žalovaní, ktorí navrhli rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny so zdôraznením, že prvoinstančný súd dodržal úlohu, ktorú mu uložil odvolací súd a výsledkom dokazovania je znalecký posudok č. XX/XXXX. Z tohto znaleckého posudku jasne vyplýva záver, že žiadna časť pozemku žalovaných nie je identická ani sčasti s pôvodnou parcelou právnych predchodcov žalobcov - parcela č. XXXX/X, ktorá bola vyvlastnená jeho rodičom rozhodnutím č. XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, v častiach označených písmenom „c“ alebo písmenom „j“.

7. K námietke zaujatosti vyjadrenej žalobcami v podaní z 10.06.2020 (č. I. 309 - 312) sa vyjadril zákonný sudca JUDr. Rastislav Sikorjak tak, že necíti sa byť vo veci zaujatý a k právnomu zástupcovi žalobcov nemá žiaden kladný alebo negatívny vzťah, jeho vzťah k nemu je neutrálny, ako ku každému inému právnomu zástupcovi.

8. Podľa § 49 ods. 1, 3 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

9. Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

10. V záujme zabezpečenia nezávislosti a nestrannosti súdnictva, vec patriacu do právomoci súdov prejednáva zákonný sudca, ktorým je sudca, ktorému bola vec pridelená na vybavenie v súlade s platným rozvrhom práce príslušného súdu. Sudca nemá právo si vyberať vec, ktorú bude rozhodovať a rovnako ani strany sporu nemajú právo vyberať si sudcu zodpovedajúceho ich predstavám. Sudca, ktorému bola vec pridelená, je povinný v nej konať až do jej právoplatného skončenia. Vec mu môže byť odňatá len výnimočne nadriadeným súdom za splnenia zákonných podmienok.

11. Vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci predpokladá takú situáciu, že možno mať pochybnosti o tom, že sudca i pri vynaložení úsilia o objektívne posúdenie veci nemôže byť nestranný vo vzťahu k sporu, k stranám sporu, ich zástupcom alebo bude mať záujem na určitom meritornom ukončení konania. Takúto situáciu predpokladá najmä príbuzenský vzťah k stranám alebo ich zástupcom, priateľský alebo nepriateľský pomer k týmto osobám, osobný alebo ekonomický záujem na určitom ukončení veci a podobne. Musí však ísť o okolnosti vyvolávajúce dôvodnú obavu, že by sudca nemohol objektívne a spravodlivo vec posúdiť.

12. Podľa článku 48 ods. 1 Ústavy SR, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Týmto sa rozumie sudca, ktorému bola vec pridelená v súlade s platným rozvrhom práce príslušného súdu a tento je povinný v nej konať až do právoplatného vybavenia. Vec mu môže byť odňatá len výnimočne nadriadeným súdom za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 49 ods. 1, § 52, § 54 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, alebo s jeho súhlasom, predsedom súdu podľa § 50 Civilného sporového poriadku.

13. Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že nie je možné uspokojiť sa len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti, ale je potrebné skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska. Objektívna nestrannosť sa pritom neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa vonkajších objektívnych skutočností. Je potrebné zdôrazniť, že sudca môže síce subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť spochybnená so zreteľom na jeho status, ktorý môže súvisieť s prejednávanou vecou. Práve tu Európsky súd uplatnil tzv. teóriu zdania (théorie des apparences), podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Spravodlivosť nielenže má byť vykonávaná; musí sa aj javiť, že má byť vykonávaná (Justice must not only be done; it must also be seen to be done).

14. Nadriadený súd s poukazom na obsah vyjadrenia zákonného sudcu Okresného súdu Prešov JUDr. Rastislava Sikorjaka v spojení s obsahom spisu, dospel k záveru, že nemožno mať pochybnosti o nezaujatosti tohto sudcu, ktoré by boli relevantné z pohľadu ust. § 49 CSP, keď neexistuje žiaden dôvod objektívne zakladajúci pochybnosti o jeho nezaujatosti. Namietaný sudca neoznámil žiaden relevantný osobný vzťah k prejednávanej veci, k stranám konania, či ich zástupcom, ktorý by pri všetkej snahe o správnosť prejednávania veci ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia. Niet dôvodu bez ďalšieho pochybovať o tom, že by v konaní a rozhodovaní zákonný sudca nepostupoval v súlade s § 30 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v uvádzaných intenciách sudcovskej nezávislosti a nestrannosti. Skutočnosť, že na pojednávaní konanom dňa 04.06.2020, zákonný sudca po predchádzajúcom zisťovaní dôvodov, pre ktoré právny zástupca žalobcov opakovane žiadal odročiť pojednávanie vo veci so zhodnotením, že ide podľa jeho názoru o účelový postup, ktorý neodôvodňuje odročenie tohto pojednávania, bez ďalšieho neznamená a nepreukazuje namietaný nepriateľský pomer sudcu k právnemu zástupcovi žalobcov. Uplatnená námietka zaujatosti sa týkala vo svojej podstate procesného postupu sudcu v súvislosti so žiadosťou právneho zástupcu žalobcov o odročenie pojednávania. Keďže nebolo preukázané, že by v tomto konkrétnom prípade išlo o také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vylúčenie zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania tejto právnej veci pre pomer k účastníkom konania, ich zástupcovi, ktorý by bol príbuzenský, priateľský alebo nepriateľský, nadriadený súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol, že zákonný sudca nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania tejto právnej veci.

15. Pokiaľ ide o vec samú, odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov dôvodné nie je.

16. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil, následne o veci správne rozhodol a skutkové zistenia prvoinštančného súdu majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

17. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (do pozornosti nálež Ústavného súdu SR II. ÚS 78/05).

18. Odvolací súd sa vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcov zaoberal predovšetkým tým, či postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) CSP).

19. K námietke žalobcov o nesprávnom postupe súdu prvej inštancie spočívajúcom v nerozhodnutí o zmene žaloby po tom, čo v priebehu konania zomrel ich právny nástupca, je potrebné uviesť, že písomným podaním zo dňa 01.10.2018 (doručeným súdu prvej inštancie dňa 03.10.2018), žalobcovia zmenili pôvodne podanú žalobu a žiadali určiť, že do dedičstva po poručiťovi (pôvodnom žalobcovi) patrí pozemok vo výmere 159 m², ktorý je zahrnutý vo výmere 1143 m², ktorá predstavuje výmeru z pôvodnej parcely č. XXXX/X, ktorá bola vyvlastnená rodičom poručiťeľa, rozhodnutím č. XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, v častiach označených písmenami „c“ vo výmere 216 m² a písmenom „j“ vo výmere

927 m2. Ustanovenie § 142 CSP nijakým spôsobom nevylučuje, aby súd o prípustnosti zmeny žaloby rozhodol aj mimo pojednávania a takýmto spôsobom postupoval aj prvoinštančný súd, ktorý uznesením zo 04.06.2020, č. k. 9C/223/2015 - 298, rozhodol o pripustení zmeny žaloby v zmysle ich písomného podania z 01.10.2018.

20. Nie je dôvodná ani ďalšia námietka žalobcov v zmysle tom, že súd prvej inštancie v konaní nepostupoval správne, keď neakceptoval ich žiadosť o odročenie pojednávania konaného dňa 04.06.2020 z dôvodu neprítomnosti žalobcov v 1. a 3. rade. Z obsahu spisu je zrejmé, že žaloba v predmetnej veci bola podaná právnym predchodcom žalobcov, a to X. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol v priebehu prvoinštančného konania vypočutý na pojednávaní konanom dňa 17.10.2016. Z dôvodu úmrtia pôvodného žalobcu Krajský súd v Prešove vydal uznesenie z 31.05.2018, č. k. 2Co/18/2017 - 172 o pokračovaní v konaní s dedičmi poručiťľa - pôvodného žalobcu, terajšími žalobcami v 1. až 3. rade. V ďalšom priebehu konania, po vyhotovení znaleckého posudku znalca G. P. M., súd prvej inštancie vytýčil pojednávanie vo veci na deň 30.03.2020. Žalobcovia podaním z 20.02.2020 súdu prvej inštancie prostredníctvom právneho zástupcu oznámili, že do 10.04.2020 sa budú zdržiavať mimo Slovenskej republiky, preto požiadali súd o odročenie pojednávania v termíne po 10.04.2020. Súd prvej inštancie vyhovel žiadosti žalobcov o odročenie tohto pojednávania a ďalší termín stanovil na 16.04.2020. Aj toto pojednávania žalobcovia žiadali odročiť na iný termín z dôvodu, že boli odcestovaní a po príchode na územie Slovenskej republiky by mali byť v zmysle nariadení príslušných orgánov v karanténe 14 dní. Pojednávanie určené na deň 16.04.2020 súd prvej inštancie odročil na deň 30.04.2020 a následne na deň 04.06.2020 a právny zástupca žalobcov predvolanie na toto pojednávanie prevzal dňa 01.04.2020.

21. Pojednávania určeného na deň 04.06.2020 sa zúčastnil právny zástupca žalobcov, ktorý žiadal pojednávanie opätovne odročiť z dôvodu zdravotných problémov žalobkyne v 1. rade, nepodložených lekárskeym potvrdením a zároveň uviedol, že žalobkyňu v 3. rade zamestnávateľ neuvolnil k účasti na pojednávaní pre chýbajúce predvolanie. Je teda zrejmé, že o termíne určeného pojednávania mali žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vedomosť v dostatočnom časovom predstihu a so zreteľom na všetky okolnosti veci a priebeh prvoinštančného konania neobstojí ich argumentácia o opodstatnenosti a povinnosti súdu prvej inštancie akceptovať ich žiadosť (opätovnú) o odročenie pojednávania.

22. Právo na spravodlivý proces je veľmi široko koncipovaný pojem, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť práva ako prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ako aj ďalšie iné. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie z jeho strany. O porušenie práva na spravodlivý proces zo strany súdu však ide len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňuje realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá jednoznačne odôvodní záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne konanie súdu preto musí byť hodnotené vždy v kontexte celého konania. Aj s prihliadnutím na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že takto všeobecne namietané konanie súdu prvej inštancie zo strany žalobcov porušujúce ich práva na spravodlivý proces nebolo zistené.

23. Pokiaľ ide o vec samú je zrejmé, že žaloba právneho predchodcu žalobcov súvisela aj s tým, že z jeho strany bol dňa 09.03.1992 uplatnený reštitučný nárok na pozemky zapísané v pozemnoknižných vložkách č. XXXX a č. XXX v kat. úz. F., ktoré boli vyvlastnené odborom pre výstavu a vodné hospodárstvo Rady MsNV v F., č. j. výst.XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Konkrétne išlo o parcely mpč. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, zapísané v PK č. XXXX a parcelu mpč. XXXX, zapísanú v pozemnoknižnej vložke č. XXX, všetko kat. úz. F.. Listom zo dňa 18.09.2008 žalobca požiadal Správu katastra F. o informáciu k zmene hraníc mpč. XXXX/X v prospech mpč. XXXX/X (toho času CKN XXXX, kat. úz. F.), čím sa začalo konanie o predbežnej otázke, v dôsledku ktorej správny orgán konanie prerušil rozhodnutím zo dňa 24.11.2008 do vyjadrenia bývalého katastrálneho úradu o príčinách posunu hraníc z pôvodnej parcely mpč. XXXX/X v prospech parcely mpč. XXXX/X, kat. úz. F.. Správny orgán už o reštitučnom nároku žalobcov rozhodol okrem časti parcely mpč. XXXX/X, na ktorej malo dôjsť k posunu hranice v prospech hranice mpč. XXXX/X, ako to tvrdia žalobcovia, na ktorú bolo reštitučné konanie prerušené (správa Okresného úradu F. z 01.03.2018).

24. Príslušnými orgánmi štátnej správy ani súdom tak dovtedy nebola jednoznačne vyriešená otázka, či došlo k posunu hranice parcely mpč. XXXX/X v prospech parcely mpč. XXXX/X, kat. úz. F. a v akom

rozsahu a v tejto súvislosti odvolací súd už v predchádzajúcom štádiu konania akcentoval, že správny orgán prejednávajúci reštitučný nárok žalobcov nie je oprávnený riešiť spory o vlastníctvo, keďže táto právomoc bola zverená iba súdom v riadnom sporovom konaní. V prípade preukázania začlenenia časti parcely mpč. XXXX/X do parcely mpč. XXXX/X, kat. úz. F., by tak správny orgán prejednávajúci reštitučný nárok právneho predchodcu žalobcov reštitučné konanie prerušil až do ukončenia sporu o vlastníctvo.

25. Znalec G.. P. M., F., v znaleckom posudku č. XX/XXXX uviedol, že sa oboznámil s obsahom dodaného spisového materiálu, vykonal šetrenie v operáte katastra nehnuteľností na Okresnom úrade F., odbor katastrálny, vykonal kontrolné meranie a rekognoskáciu v teréne za účelom vykonania identifikácie pôvodnej parcely mpč. XXXX/X, vedenej v PK č. XXXX, kat. úz. F. a posúdenia, či bola, a to aspoň sčasti začlenená do parcely mpč. XXXX/X (t.č. CKN XXXX, LV č. XXXX, kat. úz. F.).

26. Z vykonanej identifikácie podľa zistení znalca vyplýva, že časť hranice medzi parcelami mpč. XXXX/X, vedenej v PK č. XXXX a parcelou mpč. XXXX/X, je identická s hranicou určenou kontrolným meraním, a to pod bodmi č. X Y. X. Jednoznačne vyjadril, že parcela mpč. XXXX/X nezasahuje svojou polohou do parcely mpč. XXXX/X, t. č. do pozemku registra CKN č. XXXX vedenej na LV č. XXXX. Z predloženej grafickej identifikácie tak vyplynulo, že vlastnícka hranica medzi parcelami registra CKN XXXX a XXXX (pozemok žalovaných) je identická s hranicou určenou kontrolným meraním pod bodmi č. X Y. X, čo znamená, že ani parcela registra CKN č. XXXX svojou polohou nezasahuje do parcely registra CKN č. XXXX. Podľa vyvlastňovacieho rozhodnutia z roku XXXX, z parcely mpč. XXXX/X nevyvlastnené ostali pozemky parcelné č. XXXX/X vo výmere 8 m², č. XXXX/X vo výmere 63 m², č. XXXX/X vo výmere 102 m² a č. XXXX/X vo výmere 14 m². Z toho parcely č. XXXX/X a XXXX/X boli predané na podklade kúpnej zmluvy zo dňa 06.03.0961 (U. M. Y. P. M. ako predávajúci a W. P. a P.H. P. ako kupujúci). Parcela mpč. XXXX/X vo výmere 14 m² pri miestnom prešetrení THM prešla do parcely mpč. XXXX a nevyvlastnenou tak zostala časť mpč. XXXX/X vo výmere 8 m², ide o zbytkovú parcelu vytvorenú geometrickým plánom č. XXX - XX - XXX - XXX - XX a aktuálne je súčasťou parcely registra CKN č. XXXX/X (iný vlastník).

27. Žalobcovia nesúhlasili so závermi znalca vyjadrenými v tomto znaleckom posudku a namietali, že nemali možnosť byť účastní pri vykonávaných kontrolných meraniach.

28. Znalec G.. P. M., F.. sa písomne vyjadril k námietkam žalobcov, zotrval na záveroch vyjadrených v podanom posudku a zdôraznil, že znalecký posudok vypracoval ako znalec zapísaný v Zozname znalcov, tmočníkov a predkladateľov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR pre odbor geodézie a kartografie a odvetvie geodézie, kartografie a fotogrametrie. Uviedol, že po šetrení v operáte katastra nehnuteľností pristúpil k zameraniu hranice medzi pozemkami CKN XXXX Y. I. XXXX, kat. úz. F., keď hranica medzi týmito parcelami nie je hranicou pozemkov žalobcov a žalovaných. Preto nepožadoval sprístupniť nehnuteľnosti a nepovažoval za nutnú účasť pri meraní danej hranice žalobcov, resp. ich právneho zástupcu. Ani odvolací súd so zreteľom na prezentované námietky žalobcov nemal pochybnosti o správnosti záverov v konaní ustanoveného znalca v podanom znaleckom posudku a súd prvej inštancie nepochybil, pokiaľ pri rozhodovaní o veci samej vychádzal z takto vykonaného dokazovania.

29. Pokiaľ dokazovanie vo veci nepotvrdilo, že pôvodná parcela mpč. XXXX/X, vedená v PK č. XXXX, kat. úz. F., je čo i len čiastočne začlenená do parcely pôvodnej mpč. XXXX/X, t. č. XXXX, vedenej na LV č. XXXX, kat. úz. F., súd prvej inštancie opodstatnene žalobu zamietol. Za situácie, že správne je aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, odvolací súd so zreteľom na všetky uvádzané dôvody rozsudok potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

30. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a nasl. CSP. Žalobcovia vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemajú právo na náhradu trov a žalovaní si neuplatnili náhradu trov tohto štádia konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).